

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Officio paruo B. Virginis Mariæ. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

SECTIO NONA.

De Appendicibus Breuiarij.

N fine Breuiarij addita sunt quædam, quæ dici possunt Appendices; quia non sunt partes Horarum Canonicarum, nec ad eas nisi remotè pertinent: de quibus, ordine Breuiarij seruato, nunc restat dicendum.

SECTIONIS NONÆ CAPITA VI.

1 De Officio paruo beatæ Virginis
Marie.	4 De Psalmis Pœnitentialibus.
2 De Officio Defunctorum.	5 De Ordine Commendationis anime.
3 De Psalmis Gradualibus.	6 De Benedictione mensæ & Itinera-
rio Clericorum.

*De Officio paruo beatæ Virginis
Marie.*

CAPUT I.

APetro Damiani Cardinali fuit institutum Officium, quod dicitur paruum beatæ Virginis, ante annum 1056, ait Baronius eodem anno in *Annalibus*: vel restitutum, ut scribunt in *Vita eiusdem Petri Flaminalis & Fortunatus*, quæ habentur initio Operum eiusdem Gregorio VII. iubente, ut addit Hieron. Rubeus in *Histor. Rguennat.* quod puto verius; quia Paulus Diaconus in *Expositione Regule sancti Benedicti*, quæ habetur M. S. in *Bibliotheca Antiquana Collegij S. Gregorij de Urbe*, scribit, quod Gregorius III. & Zacharias, Summi Pontifices, qui vixerunt ante annum 752. præceperunt Cassinensi Congregationi, ut omni tempore una

cum Officio diuino recitarent etiam Officium B. Virginis; ergo antiquorem habet auctorem. Decreto deinde Urbani II. in Concilio Claramont. anno 1096. mense Nouembri, recitari ab omnibus Ecclesiasticis quotidie iussum est, ut notat Radul. *Propos. 20.* Consuetudo tamen hæc, seu lex, fortasse non fuit ubique recepta; quæ paulatim in communem usum abiuit: unde Summista omnes dicunt, usum tantum vim legis habente, non Iure scripto illud recitari. quod notat Azor. *par. 1. lib. 10. cap. 16.*

2 Extra Chorum nunc temporis nemo tenetur hoc Officium recitare, contra Nauar. *de Orat. cap. 10. num. 3.* qui tamen *Miscell. 77.* mutauit sententiam, ob Bullam Pij V. qui in Bulla edita pro Breuiario tollit omnem obligationem recitandi hoc Officium extra Chorum.

Aa 3 Pen-

3 Pensionarij extra Chorum te-
nentur ad recitationem quotidianam
huius Officij , sub pena restitutionis
fructuum pensionis ad ratam , ea ra-
tione , quam attulimus supradicte in resti-
tutione fructuum beneficij *Section. 1.*
cap. 6 num. 2. pag. 11. vt patet in Bulla
Pij V. hac de re edita : *Ex proximo*
Lateranensi.

4 Quod si Pensionarij recitent
Horas Canonicas maiores ratione Or-
dinis sacri, vel Beneficij, tunc eximun-
tur ab onere recitandi huius Officij
parui ; imo vero etiam , si ex pietate
tanrum recitent Officium maius: quod
docent communiter Doctores . Vide
Azor. *loco citat. cap. 4. quest. 3.*

5 In Choro , si adest consuetudo
recitandi hoc Officium , obligar ad-
huc ; cum Pius V. eamdem potius
confirmauerit in Bulla Breuiarij: non
tamen Canonicus extra Chorum te-
netur ad illud recitandum , vt docet
Azor. *loco cit. cap. 16.* si utatur Bre-
uiario Pij V.

6 Imo sacra Rituum Congregatio
die prima Septemb. anno 1607. decre-
uit, seruandam esse quoque eam con-
fuetudinem , qua recitat in Choro
hoc Officium in Semiduplicibus , &
Dominicis , non obstante Rubrica
Breuiarij, de qua mox dicemus ; quia
nimurum Pius V. in Bulla Breuiarij
habet haec verba: *Sine praeiudicio san-
cta confuetudinis illarum Ecclesiarum,*
in quibus Officium parvum B. Virginis
in Choro dici consuerat; ita ut in
predictis Ecclesiis seruetur ipsa lauda-
bilis consuetudo celebrandi more solito
predictum Officium. *More, ait, solito;*
ergo & in Dominicis , & in Semidu-
plicibus , si adest consuetudo. Tan-
dem Urbanus VIII. de consilio sacrae
Rituum Congregationis decreuit 2. Ia-

nuarij 1627. etiam mutato proprio
Breuiario , & Romano acceptato, ad-
huc eos teneri ad quotidianam Officij
beatæ Virginis recitationem, qui antea
ex consuetudine tenebantur : & De-
cretum fuit impressum Romæ, instan-
te Abbe Rapolensis Monasterij in
Catalonia.

7. Quando vero sit alias dicen-
dum in Choro, explicatur in Rubricis
Breuiarij circa finem eiusdem : nam
omittitur , quando fit Officium no-
uem Lectionum (excepta consuetudi-
ne numero praecedenti allegata) & hac
de causa, quod doleo, in multis Eccle-
siis Festa plura nouem Lectionum in-
troducta sunt , Regularibus quoque
eadem celebrantibus , vt reletetur à
Choro Officium parvum B. Virginis.
Ipsi viderint.

8 Non item dicitur in Vigilia Na-
tivitatis Domini; quod etiam notatum
reperi in Breuiarij. M. S. nec in Feris
maioris Hebdomadæ , vt vni Christo
vacemus , alias autem in Breu. M. S.
& 1550. triduum tantum ultimum
maioris Hebdomadæ excipiebatur in
recitatione huius Officij : nec infra
Octauas Paschæ : quod & tradit Radulph. *Propos. 20.* propter temporis,
inquit , incongruentiam : nec infra
Octauas Pentecostes, vt in Breu. M. S.
& 1550. nec in Sabbatis , quando fit
Officium de beata Maria ; ne bis, ait
Radulph. videatur dici idem Offi-
cium. Quibus diebus omittitur à pri-
mis Vesperis, & in Vigilia Nativitatis
& Matutino, vt in Breuiarij. etiam M. S.
& 1550. antea recitabatur in Choro,
etiam in Festis Duplicibus maioribus,
vt testantur Breuiaria predicta M. S.
& 1550. non puto tamen ubique; quia
adhuc seruaretur hic ritus , ob ea quæ
diximus num. 6.

9. De

9 De modo illud recitandi tum in Choro, tum extra Chorum nunc dicamus. Nam septem Horas haber, & Horæ easdem partes, quas in Horis Canonicis enumerauimus; vt in numero earum septenario easdem causas mediteris erga B. Virginem, quas erga Deum significauimus in Horis Canonicis *Scil. i. cap. 3. num. 5. & 6.* pag. 2.

10 Concordant hæ Horæ cum antiquis, vt satis indicat Radulph. *loco citato*, & eum Breuiar. M.S. exceptis his quæ sequuntur. Nam in Breu. 1550. additur Hymno, *Memento salutis auctor* (qui est de Hymno ad Vespertas Natiuitatis Domini) sequens alter Versus, *Maria mater gracie*; qui olim erat vltimus Hymni, *O gloriesa*, ex Michaële Timotheo de *Hymnis lib. 4. Hymn. 32.* Ante secundam Lectiōnem addidere Benedictionem, quæ in M. S. non erat: mutata est tamen à Pio V. in eam quæ nunc legitur. Ad Horas omnes fiebat commemoratio Apostolorum, & omnium Sanctorum, quæ hodie fit ad Vespertas & Laudes tantum. Exrat Bulla Pij V. anno 1575. qua prohibentur Officia beatæ Virginis vulgari sermone edita; & approbatur quod hodie habetur, additis aliis quæ in eodem Officio leguntur.

11 Quadruplex item mutatio huius Officij indicatur à Radulpho *loco citato*, & habetur in Breuiar. M. S. & 1550. in Aduentu, post Natiuitatem, tempore Paschali, & reliquo anni tempore: & congruit varietati temporum. Tempore Passionis nulla fit de tractio, sed dicitur *Gloria Patri* in In uitatorio, & *re. 3. vt in Festis Sanctorū.* Tempore Paschali dicuntur in Noct. tres Antiphonæ, vt aliás, quia non est

Officium de Festo. An verò addendum sit *Alleluia* In uitatorio, Antiphonis, Responsofii, &c. dubitauere non pauci. Ex vna parte negant, ad distinctionem Horarum maiorum Canonicarum; & quia Rubrica hac de re in loco proprio Breuiarij non habetur: ex altera affirmant, & videtur haberi satis in Officio simili beatæ Mariæ in Sabbatho. Neque minus resonare debet *Alleluia* in Officio paruo beatæ Virginis, quam in Officio Christi, qui suæ Resurrectionis prima Marii gaudia & maiora dedit. Nihilominus tamen non est addendum *Alleluia*, ex Decreto sacrae Rituum Congregationis 28. *Martyr. 1626.* Mutatur etiam in Nocturno Antiphona Post parvum in *Angelus Domini* tempore Aducatus, & in Officio Annuntiationis & Conceptio nis beatæ Virginis, quia propriè & principaliter repræsentant tempus ante Natiuitatem Christi, & mysterium Incarnationis: quod sonat Antiphona *Angelus Domini*.

12 Si contingat transferri Festum Purificationis ob Dominicam priuilegiatam, seu aliam ob casam; eo casu transfertur etiam mutatio Officij, quam suprà significauimus. quod expressè dicitur in Breuiario 1550. sed extra Chorum mutatur die 3. Februario; quia in hoc casu attenditur Festum; non Officium Chori.

13 In Choro dicitur hoc modo. Preponitur Officio diei in Matutinis & Vesperis, in aliis Horis postponitur. Docet idem Radulph. *loco cit.* ex vñ Romano; secundum vñsum, inquit, Fratrum Minorum, quorum Breuiaria adhibita sunt, vt aliás diximus, exclusis aliis à Nicolao III. Habetur etiam hic ritus in Breuiar. M. S. & 1550. Ratio esse potest, quia diuiditur Officium

A a 2 in

in antemeridianum & pomeridianum. Vtrumque vero, auspice B. Virgine, inchoari debet, præmissis eiudem Horis paruis, Maturino & Vesperis maioribus, de Officio diei: & eo casu omittitur v. in fine, *Fidelium animæ*. Reliquæ Horæ postponuntur, vt minores Horis Canonici. Prima de beata Virgine dicitur, antequam legatur Martyrologium; quod non est pars Horæ primæ, sed quid superadditum, ut suprà docuimus: vnde & à multis legitur extra Chorum in loco Capituli.

14 Extra Chorum dicitur pro opportunitate temporis. Et primò ante quamcumque Horam dici debet Salutatio Angelica, vt in Breuiario 1550, prescribitur, & Durand. docet lib. 5. cap. 2. tum in fine ultimæ Horæ, si plures simul recitentur, vt Durandus *ibidem*.

15 Diuidi quoque potest in priuata recitatione, ex causa, Matutinum à Laudibus, dicta in fine Salutatione Angelica, & eadem repetita ante Laudes; vt in simili casu diximus de Horis Canonici cum Nauarro *suprà Sect. 4. cap. 2. num. 3. & 4. pag. 52.*

16 Proposita est Indulgentia centum dierum recitantibus dictum Officium iuxta Rubricas Breuiarij à Pio V. in Bulla eiusdem Breuiarij.

De Officio Defunctorum.

C A P. I I.

Officium Defunctorum dictum est Agenda à Walafrid. cap. 25. & à Durand. lib. 7. cap. 35. quia agere significat celebrare. item Exequiæ, ab August. lib. de Cura pro mortuis: non quia extra alia sequuntur, vt quidam definiture; sed quia, ex Duran. *ibid.* extra viuos mor-

tui sepeliuntur, & extra Horas Canonicas hoc Officium proprios habet ritus. Donatus definit Exequias, quia mortuus præbat, ceteri sequebantur in funere. Cum autem hodie in funere præcedat Clerus cadauer mortui, dicere possumus, nos mortuum sequi, quia obiit ille prius. Exequias explicat ab executione dictas Mutius Capucinus de Offic. mort. cap. 6. quia, inquit, executioni mandanda est Defunctorum voluntas.

2 De hoc Officio habetur Canon Extra de Celebration Missar. cap. Cum cantantur: ab Apostolis ortum habet, ex Dion. de Ecclesiast. Hierarch. cap. 7. ab Origene auctum fuisse dicitur, teste Augustino in lib. Enchiridi. & Isidoro de Officis Ecclesiasticis. S. Augustino tamquam auctori tribuit Iacobus de Valentia in Exposit. Hymni Te Deum. Auctor ligni vitæ lib. 5. auctofem huius Officij facit Amalarium cap. 79. de Ordine Antiphon. indicat, se collegistæ ex Romano & Metensi Antiphonariis ea quæ recta sibi visa sunt de ordine sepulturæ. Responsoria componuit Mauritius Episcopus Parisiensis, qui obiit anno 1196. teste sancto Antonino citato à Demochare Tom. 2. de Sacrificio Missæ cap. 18. Orationes, Deus qui inter Apostolicos, & Fidelium, habentur in Sacramentario Gregoriano. Pius V. addidit Orationes tres, nimirum pro die Depositionis Defuncti, Anniversario, patre & matre Sacerdotis, vel recitantium eamdem Orationem, non cuiuscumque; in quo non pauci errant: & tamen Oratio ipsa indicat, de patre & matre recitantis tantum ibi fieri commemorationem, non aliorum. Oratio Absolue est in Sacramentario Gregoriano. Clemens VIII addidit alias